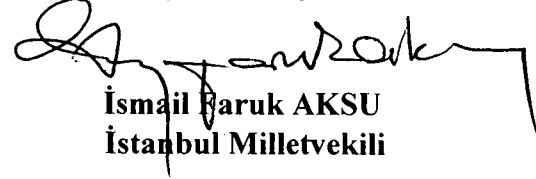
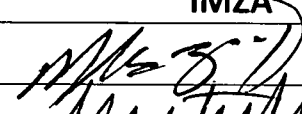
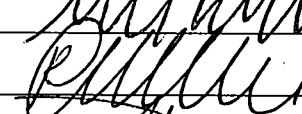
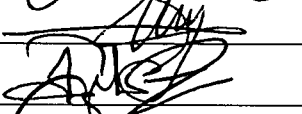
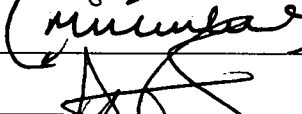
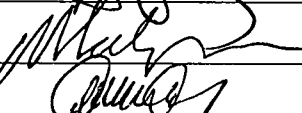

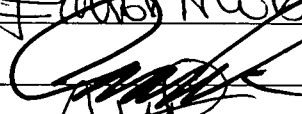
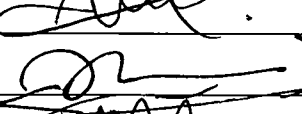
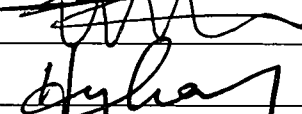
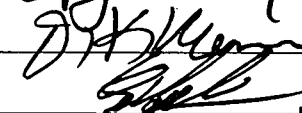
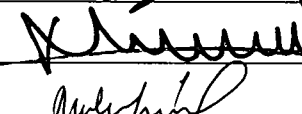
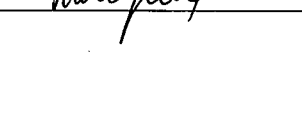

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Fındık Üreticilerinin sorunlarının araştırılarak, bu sorunların çözümüne yönelik alınabilecek tedbirlerin ve yapılabilecek düzenlemelerin belirlenmesi amacıyla, Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İç Tüzüğü'nün 104 ile 105'inci maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılması hususunda gereğini saygılarımla arz ederim. 09/02/2016

F. Akın
Erkan AKSU
M. M. M.

İsmail Baruk AKSU
İstanbul Milletvekili

ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
Mehmet N. Akrazoğlu	HATAY	
Mustafa Müt	Ankara	
Ruhî Ersoy	Osmaniye	
Mustafa KALAYCI	Konya	
Zihni Ağba	SAKARYA	
Mehmet Koralıoğlu	Adana	
Ahmet Selim Yıldız	Antalya	
Mehmet Erdoğan	Muğla	
Saffet Sarıca	Kocaeli	
Fahrettin Özer TOR	K. Manisa	
Fahrettin Özer TOR	Ankara	
Baki Simsek	Mersin	
Celal ADAN	İST. M. V.	
Ekmelettin İhsanoğlu	İSTANBUL	
Umut ÖZDAG	Gaziantep	
Emir Hakkı Ayhan	Denizli	
Ahmet Kerem Taşkın	İzmir	
Pezman Çoban	Adana	
Muharrem Uzun	ADANA	
Mehmet GÜNAC	Antalya	

GEREKÇE

Karadeniz kıyılarında üretilen fındık bölge halkının ana geçim kaynağı ve halkın gelirlerini belirleyen en önemli kaynaklardan biridir. Ticari değeri yüksek olan fındık Türkiye'de Giresun, Ordu, Trabzon illerinde tek tarım tipi olarak yapılmaktadır. Tarımsal ürün ihracatımızda yaklaşık % 15-20'lik payı olan fındığın en önemli özelliklerinden birisi, ülkemize getirdiği döviz girdisinin tamamını milli kaynaklardan sağlamasıdır.

Çiftçi Kayıt Sistemine göre Türkiye'de 43 ilde fındık yetiştiriciliği yapılmasına rağmen, ticarete konu olan yetiştiriciliğin tamamına yakını Ordu, Giresun, Samsun, Trabzon, Düzce, Sakarya, Zonguldak, Artvin, Bartın, Kocaeli, Kastamonu ve Rize illerinde gerçekleştirilmektedir. Türkiye fındık üretimi için gerekli uygun hava koşullarına sahip bir kaç ülkeden biridir.

Türkiye fındık tarımında üretim ve ihracat bakımından dünyada birinci sırada yer almasına rağmen bu üründen hem vatandaşlarımız hem de devlet, arzu edilen ölçüde yararlanamamaktadır. Bu duruma neden olan sorunların başında üretim ve fiyatlandırma politikalarındaki yanlışlar gelmektedir. Fındık fiyatının belirlenmesinde üretim miktarı önemli bir rol oynamakta, reelte tahminleri fındık üreticisinin eline geçecek parayı da önceden belirlemiş olmaktadır. Fındık fiyatları Türkiye'de belirlenememekte, AKP'nin fındık politikası ile fındık üreticileri değil, Avrupalı fındık alıcıları ve alivreciler kayırılmaktadır.

Fındık üreticisinin bir diğer sorunu ise girdi maliyetlerinin yüksekliğinden dolayı üretim maliyetini karşılayamama endişesidir. Fındık üretim maliyetlerinin en önemli unsuru gübreleme, ilaçlama ve toplatma işçiliğidir. Kullanılan gübre, ilaç ve mazot fiyatlarına yüksek oranlarda zam yapılması üretimi olumsuz etkilemektedir. Fındık üreticileri destekleniyor gibi görünse de bu destekleme politikaları küçük üreticinin tüccara ya da tefeciye bağımlılığını ortadan kaldıramamıştır. Küçük üreticiler serbest piyasanın çarpık işleyişi içinde tüccarın insafına bırakılmıştır. Fındık üreticisi her geçen gün yoksullaşmıştır.

Fındık Üreticilerine Alan Bazlı Gelir Desteği Ödemesi ile tapulu bahçe sahiplerine gelir desteği sağlanmış ancak büyük bir çoğunluğu az miktarda toprak sahibi olan fındık üreticileri için bu destek yetersiz kalmıştır. Sadece mülkiyet sahipliğine bağlı destek sistemi bazı adaletsizlikleri beraberinde getirmiştir.

Fındık üreticilerinin karşı karşıya bulunduğu diğer önemli sorunlar şunlardır:

- ✓ Fındıkta periyodisiteye bağlı olarak kendiliğinden oluşan maliyet ve ürün fiyatlandırma yaklaşımının yerine bilimsel esaslar çerçevesinde destek, garanti fiyat ve üretim planlama politikalarının hayata geçirilememesi,
- ✓ Fındık ağaçlarında oluşan hastalıklar ve buna bağlı kalitesiz ürünün yarattığı olumsuzluklar,
- ✓ Don ve diğer doğal afetlere bağlı verim düşüklüğü,
- ✓ Üretilen fındığın tamamını ihraç edebilecek tanıtım ve pazar araştırma politikalarının yetersizliği,
- ✓ Üreticilere modern üretim teknikleri, budama, ilaçlama ve gübreleme konularında yeterli teknik destek verilmemesi.
- ✓ Fındığın katma değeri yüksek bir ihraç ürünü haline getirilememesi,
- ✓ Yöre insanının büyük kentlere göç etmesi,
- ✓ Fiskobirlik'in yapısal sorunları,

- ✓ Depolama kapasite ve şartları nedeniyle bilinçsiz yapılan kurutma ve depolamadan kaynaklanan kalite sorunu,

Dünya fındık rekoltesinin yaklaşık yüzde 75'ine sahip olmamıza rağmen ülkemizde bu stratejik ürün önemine uygun bir şekilde değerlendirilememekte, bu üründen ekonomik ve sosyal açıdan yeterli fayda temin edilememektedir. Bu çerçevede Türkiye'de 5 milyondan fazla kişinin tek geçim kaynağı olan fındığın ve fındık üreticilerinin sorunlarının araştırılarak bir çözüme kavuşturulması zorunludur.

Sonuç olarak Karadeniz halkının ana geçim kaynağı olan; Türkiye için hem ekonomik hem de toplumsal bir değere sahip olan fındığın yerini tutacak başka bir ürün bulunamayacağının farkına varılarak ve kıymeti bilinerek, fındık üreticilerinin sorunlarının çözülmesine, sağlıklı bir fındık politikası için alınacak önlemlerin tespitine ilişkin Meclis Araştırması açılması yerinde olacaktır.